

یادگیری الکترونیکی: فرایندی نوین در آموزش و پلی به سوی آموزش آینده در دوران پسا کرونا

فاطمه ریحانی^۱

^۱کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه الزهرا تهران mrs.fa.reyhani@gmail.com

چکیده - آموزش به عنوان یکی از مهمترین عوامل پیشرفت جوامع شناخته شده است که با توجه به نوآوریهای تکنولوژی و اطلاعات از یک طرف و تغییرات چشمگیر جهان حاضر از جمله همهگیری بیماری کووید-۱۹، ایجاد تغییر در ساختار و فرایند آموزش را ضروری اجتناب ناپذیر ساخته است. از این میان یادگیری الکترونیکی به عنوان شیوهی نوین در آموزش، فرصتهای گستردهای را برای فراگیران و دانشآموزان فراهم میسازد تا به یادگیری عمیقتر منابع دانش درگیر شوند. یادگیری الکترونیکی این قدرت را دارد که موانع بین والدین و معلمان را تسهیل و به گسترش یادگیری فراتر از مدرسه کمک کند. تکنولوژی رایج در مدارس به عنوان یکی از مصادیق تکنولوژی به نوبه خود بیشترین سهم را در زندگی دانشموزان دارد و میتواند تاثیرهای عظیمی در نظام فکری آنها داشته باشد. همچنین استفاده از تکنولوژیهای نوین آموزشی و یادگیری الکترونیکی نقش به سزایی در پیشرفت دانشآموزان و معلمان داشته است. با این تفاوت که معلمان به عنوان افرادی که راهبر کلاس و پیشبرنده روند آموزش هستند، در این فرایند نقش مهمترین دارند. کلید واژه- یادگیری الکترونیکی، آموزش، فرایند نوین، مدارس آینده

۱۸۸ کشور جهان تحت تاثیر تعطیلی مدارس به دلیل اقامات

پیشگیرانه‌ای که کشورها علیه شیوع ویروس کووید-۱۹ انجام داده بودند، قرار گرفتند [۲]. گسترش کووید-۱۹ باعث ترس، اضطراب و نگرانیهای مختلفی در میان شهروندان سراسر جهان گشته و برای گروههای ویژه، از جمله آن دسته از افرادی که به نحوی درگیر آموزش و یادگیری دانشآموزان بودند، نگرانیها دوچندان شده بود، چرا که علاوه بر نگرانی و اضطراب ناشی از شیوع بیماری، عدم آمادگی برای کمک به دانشآموزان برای آموزش از راه دور، عدم دسترسی به فنآوریهای لازم و اینترنت و یا ناکافی بودن فنآوری، همچنین کمک به دانشآموزان با نیازهای ویژه آموزشی و مشکلات اقتصادی، مسایل پیش روی آنها بود که میبایست برای حل آنها، اقدامات مقتضی انجام میگرفت. آنچه در جامعه کنونی به عنوان مسئله اساسی مطرح است، بکاربردن فناوریها در آموزش و پرورش و توانمندسازی دانشآموزان در برگزیدن اطلاعات مورد نیاز برای رسیدن به گام خودمداری و ساختار به خدمت گرفتن فناوری اطلاعاتی ارتباطی است. استفاده از فناوری و آموزش الکترونیکی بخشی از حرکت به سوی استفاده بهتر از تکنولوژیهای آموزشی در مدارس است [۳]. این نوع آموزش آنچنان که تا کنون جریان داشته است مبنی بر انتقال اطلاعات از بالا به پایین نیست و معلم تنها منبع اطلاعاتی تلقی نمیشود. در سالهای اخیر توجه بسیاری به بهره‌گیری از تکنولوژیهای نوین در کلاس درس شده است و در واقع یکی از چالشهای نظامهای آموزشی افزایش کارایی و بهبود کیفیت عملکرد فرایند آن در توسعه منابع انسانی است که معلمان را میتوان جزئی از منابع انسانی دانست که تکنولوژیهای نوین

۱- مقدمه

از گذشتههای بسیار دور تا به امروز، شاهد گذارها و تغییرات بسیاری در فرایند آموزش و یادگیری بودهایم، برخی از این گذارها موقتی و ناپایدار و برخی دیگر به دلیل آنکه توانستند روند کلی آموزش را تحت تاثیر خود قرار دهند، از پایداری بیشتری برخوردار بوده‌اند. گسترش فوقالعاده سریع دانش و اطلاعات در عصر حاضر یکی از گذارهای مهم در این زمینه بوده است که مفهوم آموزش مداوم در تمام عمر را معنایی تازه بخشید و با رشد ابزارهای الکترونیکی اطلاعات و جهانی شدن فناوریها، بستری آماده ساخت تا یادگیری در هر زمان و مکانی، مطابق با نیازهای یادگیرندگان ممکن شود. محیطهای یادگیری مبتنی بر ابزارهای الکترونیکی، امکانات جدید و امیدبخشی در مدارس ارائه دادند و فرصتی برای یادگیرندگان فراهم آوردند تا از طریق تمرینها، به اشتراک گذاشتن ایدهها و ارزیابی اطلاعات به یادگیری بیشتری دست یابند. با ظهور فناوریهای جدید در زندگی افراد، یادگیرندگان تجربههای متفاوتی از تعامل با این فناوریها به دست آوردند. همین امر باعث گشت که کاربرد فناوریها و یادگیری الکترونیک در فرایند یاددهی - یادگیری به یک موضوع مهم در حوزه آموزش در سراسر جهان تبدیل شود و تغییر به قالب یادگیری از راه دور به عنوان یک فرصت مناسب برای ارتقای معلمان و دانشآموزان در جهت عملکرد خلاقانه و نوآورانه ارزیابی گردد [۱]. اما اهمیت این موضوع، زمانی بیش از گذشته آشکار گشت که جهان با یکی از بحران خود در قرن ۲۱ مواجه شد و بیش از یک میلیارد و ۵۷۵ میلیون دانشآموز در تقریبا